

[Forsvarsministeren.]

vigelser fra gældende Bestemmelser ved Bemyndigelser til Forsvarsministeren. Det Lovforslag, der her foreligger for det høje Ting, svarer til dem, der gjaldt ifølge Loven af 23. September 1939 og nogle tilsvarende Love i 1940—41 om Bemyndigelse til midlertidigt at afvige fra de hidtil gældende Bestemmelser.

Det er klart, at hvis vi, som det er Tanken, i Løbet af Aaret skal uddanne disse to Hold Rekrutter i det paatænkte Antal, hvert paa 10 000 Mand, og man saaledes skal have en Styrke paa ca. 20 000 Mand inde, vil det stille store Krav til de meget smaa Rammer, der i Forvejen findes. Derfor er det Tanken at antage hjemsendt Personale til frivillig Tjeneste, og for at kunne have saa mange Styrker til Raadighed som muligt til egentlig Militærtjeneste at lade Kontorarbejde, Depotarbejde, Renholdelsesarbejde o. lign. udføre ved civilt Personel, og det indeholder Lovforslaget ogsaa en Bemyndigelse til.

Lovforslaget indeholder endvidere en Bestemmelse, som er en Følge af den Udvikling, der har fundet Sted her i Landet, en Følge af den Kendsgerning, at den tyske Voldsmagt opløste den danske Hær og Flaade og hjemsendte Personellet. Denne Bestemmelse gaar ud paa, at der tillægges Befalingsmænd o. l. samt civilt Personel, hvis Udnævnelse paa Grund af Besættelsen og de dermed forbundne Forhold ikke har kunnet finde Sted til normalt Tidspunkt, Tjenesteadler samt Lønnings- og Pensionsanciennitet fra den Dato, paa hvilken Udnævnelsen normalt vilde have fundet Sted, og der gives Ministeren Bemyndigelse til at give denne Anciennitet tilbagevirkende Kraft fra nævnte Dato. Det vilde være højst uretfærdigt, om det skulde komme Befalingsmændene til Skade, at de har været forhindret i at opnaa den Forfremmelse, som de under normale Forhold vilde have opnaaet, hvis denne af Tyskerne skabte Tilstand ikke havde eksisteret, og de bør derfor kunne faa tillagt den fornødne Lønnings- og Pensionsanciennitet.

Alle disse Bemyndigelser og de Foranstaltninger, som de vil give Anledning til — jeg har nu her i korte Træk gjort Rede for dem —, vil naturligvis medføre meget betydelige Udgifter, hvorfor det ogsaa er nødvendigt, at der bliver givet en Bemyndigelse til at gaa ud over de aarlige Driftsbeløb for Hær og Flaade efter den gældende Ordning af 1937: henholdsvis 26,38 Mill. Kr. og 14,5 Mill. Kr. Lovforslaget indeholder derfor Bestemmelser, som muliggør, at vi

Ogsaa økonomisk kan iværksætte de Foranstaltninger, der her er Tale om.

Jeg vil gerne benytte den Lejlighed, som her gives, til at sige et Par Ord om det indkaldte Mandskab og den Stilling, det har i Øjeblikket. Det er ganske klart, at det for de gamle Aargange, der nu gør Tjeneste, som jeg før sagde, er en betydelig Byrde at skulle afbryde deres civile Arbejde, forlade Forretning og Hjem for igen at være til Raadighed til Løsningen af de Opgaver, som foreligger. Der maa ikke hos nogen, hverken i den danske Offentlighed eller hos det indkaldte Mandskab selv, herske nogen som helst Tvivl om, at denne Tjeneste er absolut nødvendig, at det er en Ærespligt for Nationen at løse de Opgaver, som dette Mandskab er indkaldt for at løse. De er et Led i vor Befrielse; det er Opgaver, vi udfører i Samarbejde med og efter Tilskyndelse af vore allierede. Der maa ikke være nogen Baggrund for at hævde, at Danmark ikke skulde være i Stand til at paatage sig Løsningen af disse Opgaver, og alle maa anse det for en Æresopgave for os at løse dem selv, at holde den Vagt og foretage den Beskyttelse paa vort eget Omraade, som der her er Tale om.

De indkaldte kan derfor være trygge for, at det ikke er unødvendigt, at de bliver indkaldt, og at den Tjeneste, de udfører, ligger paa Linie med en virkelig Militær-opgave og er et Udtryk for Landets Vilje til Selvbestemmelsesret og Frihed, men deraf følger jo ogsaa, at der fra alle Sider maa ydes Anerkendelse for den Indsats, som her bliver ydet. Og det er klart, at man maa gøre alt, hvad der staar i vor Magt, for at lette den Byrde saa meget som muligt, og for at tilrettelægge Forholdene saaledes, at det indkaldte Mandskab ikke skal føle det alt for tungt eller alt for vanskeligt. Der er da ogsaa i den Henseende truffet en Række Bestemmelser, som skulde lette disse Forhold. Jeg vil i denne Forbindelse fremhæve det Cirkulære, som for nogle Dage siden er blevet udsendt af Arbejds- og Socialministeriet, og i hvilket der gives Retningslinier for den Hjælp, som de indkaldte har Krav paa at faa.

Der er fra forskellig Side rettet Kritik over for den paa dette Omraade eksisterende sociale Forsorg. Den bygger jo paa den gældende Lovgivning, og en Nyordning af den militære Forsorg maa naturligvis vente, til vi i det hele taget skrider til Gennemførelse af en Nyordning af vort Forsvar efter et stedfundet Valg. Men der er igennem det nævnte Cirkulære givet saadanne Retningslinier, at der, hvis de udføres efter den Aand,